

gets § 30 b, har det været nødvendigt at justere reglerne om, hvornår en midlertidig forældremyndighedsafgørelse falder bort, se forslaget § 22, 3. pkt.

Statsforvaltningernes afgørelser efter bestemmelsen kan efter de almindelige principper påklages til ministeren for familie- og forbrugeranliggender (Familiestyrelsen). Byrettens afgørelser kan som hidtil kæres til landsretten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.7.

Til nr. 5 (§ 23)

Ændringen er en følge af den ministerielle ressortomlægning med oprettelsen af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Bestemmelsens materielle indhold er uændret.

Det er hensigten i en bekendtgørelse at bemyndige statsforvaltningerne til at træffe afgørelser om midlertidig forældremyndighed ved bortførelsesrisiko, jf. § 23. Baggrunden herfor er, at statsforvaltningerne efter reformen vil være kompetente til at behandle en række forældremyndighedssager, herunder også tvistsager i startfasen, hvorfor det forekommer naturligt, at midlertidige afgørelser efter § 23 også kan træffes af statsforvaltningerne. Adgangen til at fremsætte anmodninger efter § 23 direkte over for Familiestyrelsen, således som ordningen er i dag, foreslås opretholdt, idet sagerne ofte er meget hastende, og da Familiestyrelsen allerede i dag har etableret et beredskab, bl.a. en hotline, der gør det muligt at komme i kontakt med myndighederne også uden for kontortiden.

Statsforvaltningens afgørelser efter § 23 kan påklages til Familiestyrelsen, mens der ikke er mulighed for at indbringe Familiestyrelsens eventuelle afgørelser for anden administrativ myndighed. I stedet kan en part anmode Familiestyrelsen om at genoptage sagen, hvilket svarer til ordningen i dag.

Til nr. 6 (§ 24)

Bestemmelsen, der omhandler midlertidige afgørelser om forældremyndighed efter dødsfald, foreslås ophevet som overflødig efter de foreslåede ændringer i §§ 14 og 22. Statsforvaltningernes kompetence – også i dødsfaldssituationerne – følger nu af forslaget § 22.

Til nr. 7 (§ 26)

Efter den gældende § 26 kan statsamtet træffe afgørelser om midlertidigt samvær under en sag om forældremyndighed eller samvær. I forslaget *1. pkt.* ændres "statsamtet" til "statsforvaltningen".

Som konsekvens af, at samvæsspørgsmålet i en række tilfælde efter forslaget § 30 a, stk. 2, kan ind-

drages under en retssag om forældremyndigheden, foreslås, at reglerne om saglig kompetence i sager om midlertidigt samvær ændres, så også domstolene kan træffe afgørelse om det midlertidige samvær under en retssag om forældremyndighed, der også omfatter samværet. Der er derfor indføjet et nyt *2. pkt.*, hvorefter domstolene i visse situationer kan træffe midlertidige samværsafgørelser.

Der er ikke, hverken i den gældende eller i den foreslåede bestemmelse, udtrykkelige regler om, hvornår en midlertidig samværsafgørelse bortfalder, idet sådanne regler findes unødvendige. Der henvises til betænkning nr. 1279/1994 afgivet af Justitsministeriets Forældremyndighedsudvalg, s. 198.

Forslagets *3. pkt.* viderefører den gældende § 26, 2. pkt., uændret. Bestemmelsens materielle indhold og kriterier er således uændret.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.7.

Til nr. 8 (§ 27)

I § 27 om ændring af midlertidige afgørelser om forældremyndighed og samvær foreslås 2. pkt. om afgørelser under anlagte retssager udeladt som konsekvens af de ovenfor beskrevne forslag til ændringer i lovens §§ 22 og 26. Endvidere udgår henvisningen til § 24, der er ophævet. Bestemmelsens materielle indhold er uændret.

Til nr. 9 (Kapitel 5)

Det nye kapitel 5 "Sagsbehandling" erstatter det hidtidige kapitel 5: "Børnesagkyndig rådgivning" med § 28 og kapitel 6: "Sagsbehandling" med §§ 29-31. Den gældende § 28 videreføres i forslaget § 29, og den gældende § 29 om samtaler med børn videreføres uændret som forslaget § 29 b. Den gældende § 30 om erklæring fra forældre uden del i forældremyndigheden er med en præcisering samt sproglige ændringer videreført som forslaget § 29 c. Bemyndigelsesbestemmelserne i den gældende lovs § 31, stk. 2 og 3, indgår i forslaget § 31, stk. 2. Den gældende § 31, stk. 1, om den administrative rekurs videreføres efter konsekvensændringer under samme paragrafnummer.

§ 28:

Den foreslåede nye § 28 fastlægger, at alle anmodninger om forældremyndighedsafgørelser, også når forældrene er uenige, skal indgives til statsforvaltningen. Dette gælder i sager om ophør af fælles forældremyndighed, jf. § 9, stk. 2, om overførsel af forældremyndigheden til en ugift far, jf. § 12, og om ændring af aftaler eller afgørelser om forældremyndighed, jf.